AMBROSIUS MEDIOLANENSIS. TRACTATUS DE SACRILEGIIS ET IMMUNITATIBUS ET EORUM COMPOSITIONIBUS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 93r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36517
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

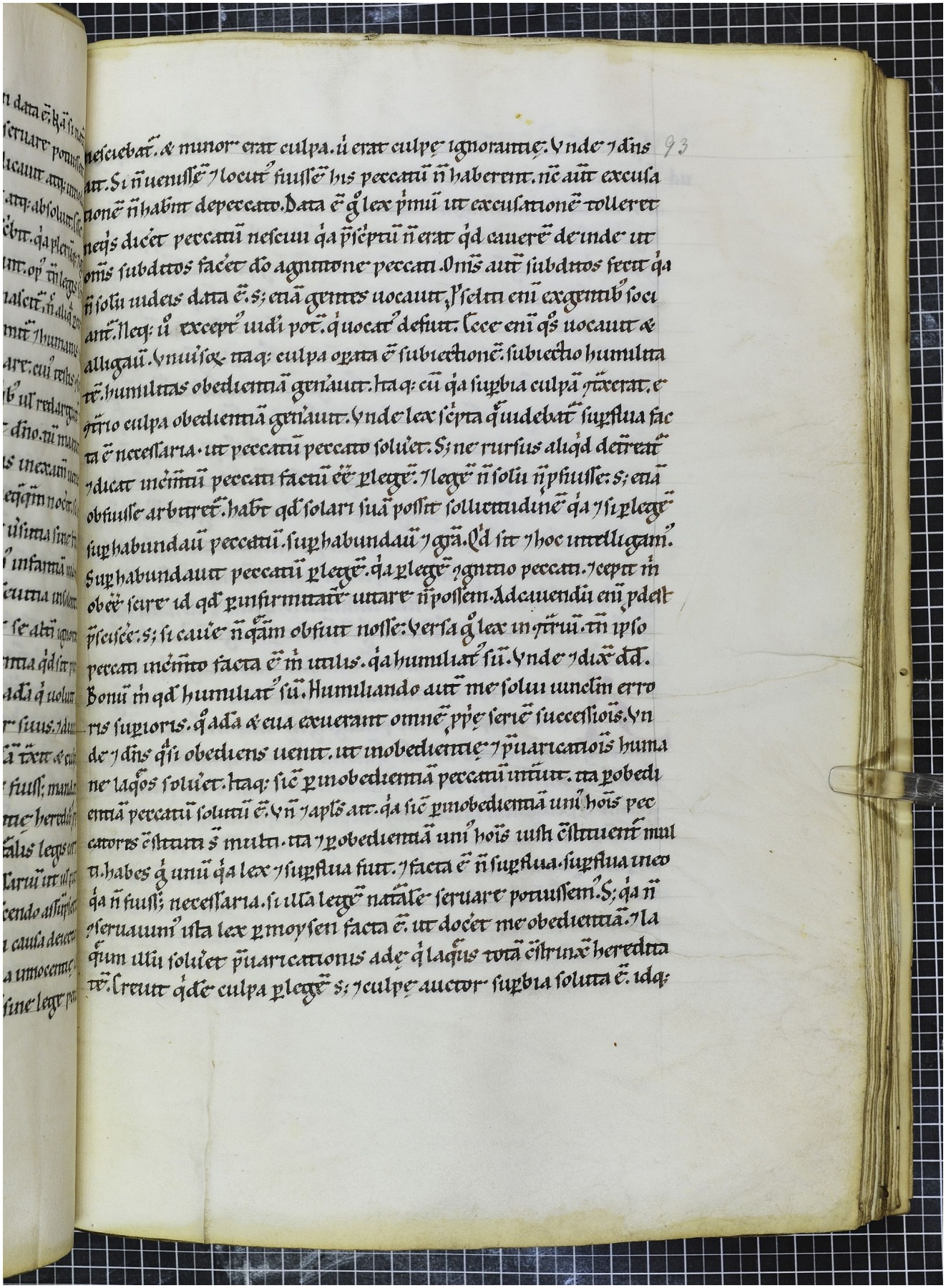

nesciebat. & minor erat culpa. ú erat culpę ignorantię. Vnde ihs 93
ait. Si ñ uenisse ⁊ locutus fuisse his peccatū ñ haberent. nc aut excusa
tionē ñ habent de peccato. Data ē q̃ lex ꝓmū ut excusationē tolleret
neqs dicet peccatū nescui q̃a p̃ceptū ñ erat q̃d cauere de inde ut
omis subditos faceret do agnitione peccati. Omis aut subditos fecit q̃a
ñ solu iudeis data ē. s; etiā gentes uocauit, ꝓ selti enī exgentib̄ soci
ant. Neq: ú excepto iudi pot. q̃ uocato defuit. Ecce enī qs uocauit &
alligauit. Vnuiscq: ita q: culpa opta ē subiectione. subiecto humilita
te. humilitas obedientiā geniauit. Ita q: cū q̃a superbia culpā ꝓtexerat. e
ꝓtrio culpa obedientiā geniauit. Vnde lex septa q̃ iudebat superflua fac
ta ē necessaria. ut peccatū peccato soluet. S; ne rursus aliq̃d detrahat
⁊ducat in mentē peccati facti ē plegē. ⁊ legē ñ solu ñ p̃uisse. s; etiā
obtuisse arbitret. habet q̃d solari sua possit sollicitudine q̃a ⁊ si plegē
superhabundauit peccatū. superhabundauit ⁊ grā. Q̃d sit ⁊ hoc intelligam.
Superhabundauit peccatū plegē. q̃a plegē ignitio peccati. Cepit in
obedire scire id q̃d p̃ infirmitatē uitare ñ possem. Adcauendū enī p̃dest
p̃ceuere. s; si caue ñ q̃ām obtuit nosse. Versa q̃ lex in ꝓtrū. ñ ipso
peccati incēto facta ē in utilis. q̃a humiliat sū. Vnde ⁊ dix dd.
Bonū in q̃d humiliat sū. Humiliando aut me solui uinclis erro
ris superioris. q̃ ada & eua exuerant omnē, pp̃ę seriē successiois. Vn
de ihs q̃si obediens uenit. ut inobedientię ⁊ p̃uaricatois huma
ne laqos soluet. Ita q: sic p inobedientiā peccatū intuit. ita pobedi
entiā peccatū solutū ē. Vñ ⁊ apls ait. q̃a sic p inobedientiā uni hois pec
catores ēstituti s multi. ita ⁊ pobedientiā uni hois iusti ēstituent mul
ti. habes q̃ unū q̃a lex ⁊ superflua fuit. ⁊ facta ē ñ superflua. superflua ueo
q̃a ñ fuisset necessaria. si illa legē natale seruare potuissem. S; q̃a ñ
p̃seruauimus ista lex p moysen facta ē. ut doceret me obedientiā. ⁊ la
qum illi soluet p̃uaricationis adę q̃ laqus tota ēstrinxe heredita
te. Creuit q̃d de culpa plegē s; ⁊ culpę auctor superbia soluta ē. idq: